

Po cestách růžových - David Michal

Přijdeš za mnou jako nic se ptát, proč blázním,
já bych vylít na měsíc, ty jdeš jak s lázím,
vůbec ten tvůj práma klid, můj vztek včas láme
už se musím probudit, my dva se známe.

R: Po cestách růžových, s tebou jít byl by hřích,
ty jsi holka, co neztrácí vtip,
po cestách růžových, jenom sám bloudil bych
a tak v bouři je nám spolu líp.

Byl to kolikátý pád a zas se blýská,
snad jsem vůbec neměl stát, když teď si stýskám,
tak jsem zvednul telefon, chci říct své přání,
já tě čekám na beton, víš proč tě sháním.

R: Po cestách růžových...